

ученика, която трѣбва да реши за другия день. Ученикътъ погледне задачата, види му се мжчна и, понеже не иска да мисли, отлага я за другия день. На другия день я погледне, пакъ не иска да мисли и отива на училище съ нерешена задача. — Не, каквото и да става, ученикътъ трѣбва да реши задачата си, да не я отлага за другия день. Само мързеливиятъ отлага нѣщата. Който отлага да изпълни зададенитѣ отъ учителя му задачи, той се оправдава съ това, че нѣмалъ разположение, нѣмалъ вдъхновение и т. н. — Не, каквото и да е състоянието ви, всѣкога трѣбва да изпълнявате задачитѣ си.

Учителътъ дава на ученика задача да направи едно добро. Ученикътъ започва да се оправдава, че не може да направи това добро, защото нѣмалъ пари, или не билъ разположенъ, не могълъ да се сѣти на кого да направи добро и т. н. Досѣтливостъ се изисква отъ ученика. Той може да прави добро всѣки моментъ. Имашъ единъ беденъ другаръ. Вземи единъ килограмъ хлѣбъ и го занеси въ дома му, точно когато се нуждае отъ него. Ама далечъ живѣлъ другаря ти, краката те болѣли — нищо не те извинява. За доброто нѣма никакво извинение. Щомъ занесешъ хлѣба на време, задачата е свършена отлично.

Следователно, ученикътъ трѣбва да бжде буденъ, всѣки моментъ да следи своитѣ прояви, да не се отпуска, да не се подава на мързелъ. Постиженията зависятъ отъ бу-